

denfor Socialdemokratiet — vær vis paa det — er der mange, der gerne vil have Valg, idet vi kan dokumentere, fra vi første Gang begyndte at deltage i Valg, at vi altid har Fremgang. Men naar vi ikke sympatiserer med at gaa ud med dette Forslag til Vælgerne til nyt Valg, er det, fordi vi finder det uklogt under de Krigsforhold, som nu en Gang eksisterer i Europa, at gøre det. Jeg vil derfor haabe, at man finder andre Udveje til at løse dette Spørgsmaal paa end nye Valg.

Formanden: Folketingsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Nørgaard: Den højtærede Formand henstillede for et Øjeblik siden til Medlemmerne at fatte sig i Korthed. Jeg er indtegnet som Taler, men skal følge Henstillingen og prøve at sige nogle Ord om Sagen i en kort Bemærkning. Jeg skal da kun sige følgende: Jeg kan slutte mig til de Udtalelser, der er fremsatte af vort Partis Ordfører, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen), og ogsaa til de Udtalelser, der gik ud paa, at det nu er et uheldigt Salgsøjeblik midt under Verdenskrigen, og at denne Sag bør udskydes til efter Krigen. Men jeg har navnlig ønsket at sige et Par Ord ved denne Lejlighed, fordi jeg har en personlig Trang til at understrege en enkelt Ting i denne Forhandling. Maa jeg sige det saaledes: Det forekommer mig, at det er utilladeligt, at man afstaar de dansk vestindiske Øer uden at lade Befolkningen paa Øerne udtale sig derom ved en Afstemning. Jeg var derfor glad, da Socialdemokratiets Ordfører forleden stærkt fremhævede dette som et Ønske indenfor hans Parti, og jeg vil haabe, at dette Ønske maa blive fastholdt, saa at det bliver til et Krav om en saadan Afstemning. Det forekommer mig, at vort Land ikke maa undlade at understrege Princippet om Folkeafstemning, naar der er Lejlighed til det.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 7de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Fraenkel: Jeg vil tillade mig at erindre det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) om, at paa det lukkede Møde kunde der ikke finde nogen Diskussion Sted. Vi blev opfordret til at stille Spørgsmaal, hvis vi havde Lyst dertil, men det er noget andet end

Forhandling. Jeg var selv ked af, at Mødet fik det Forløb, men det fik det nu, det var bestemt saaledes af Formanden, og derved var der intet at gøre. Vi kunde ikke forhandle paa dette Møde.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 11te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sigvald Olsen: Der var ikke noget til Hinder for, at det ærede Medlem kunde stille Forespørgsel om Nødvendigheden af Benægtelsen, det gjorde f. Eks. den Landstingsmand, jeg nys nævnede. Det kunde altsaa det ærede Medlem ogsaa have gjort, hvis han havde været indigneret den Dag, saaledes som han er i Dag.

Maa jeg benytte Lejligheden til at rette en Henvendelse til den højtærede Formand. Der er nys af den højtærede Finansminister foreslaaet den Afgørelsesmaade at lade Sagen komme ud til Folkeafstemning. Det forekommer mig, at denne Tanke fortjener en Overvejelse af Grupperne, og jeg vil derfor tillade mig at henstille til den højtærede Formand at afbryde Forhandlingen og lade Grupperne faa Lejlighed til at diskutere det Forslag, der er fremkommet fra den højtærede Finansminister.

Formanden: Der vil ikke være nogen Grund til at afbryde Forhandlingen i den Anledning, thi Forhandlingen kan jo dreje sig om dette Forslag.

Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har bedt om Ordet for tredje Gang under denne Forhandling. Det ærede Medlem kan ikke faa Ordet uden Tingets Samtykke. Hvis Afstemning ikke begæres, forudsætter jeg, at Samtykke gives. (Ophold). Det er givet. Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

J. C. Christensen: Forhandlingen i disse Par Dage har været inde paa mange Sideveje. Det er ikke min Hensigt at følge noget af de ærede Medlemmer ind paa disse Sideveje. Jeg skal kort holde mig til Hovedpunktet i Sagen og navnlig til det Punkt, jeg pegede paa første Gang, jeg havde Ordet. Det er godtgjort for os — jeg tror, Forhandlingen har godtgjort det, — at vi heldigvis ikke befinder os i nogen Tvangssituation med Hensyn til vor Beslutning. Det er fremhævet for os, at Besiddelsen af Øerne rummer en vis Fare, og det maa vi indrømme, thi det